

til at kunne holde en sund Selvfølelse oppe hos en Mand, som kæmper for at holde sig oppe. Men hvis man altsaa stillede disse Folk, som i en lang Arrække have arbejdet sammen med os paa de samme Opgaver, som Undtagelse, som Folk, der ikke have Ret til at arbejde for deres Interesser i det offentlige gennem en Stemmegivning ved de Valg, som forekomme, trykker man den Del af Befolkningen ned til dog at være en Kaste for sig, som vel hører hjemme efter alle naturlige Forhold i det nye Samfund, de ere gaaede op i, men uden dog i denne Henseende at kunne staa Maal med dem, som de ellers have Rettigheder tilfælles med. Derfor vilde jeg ønske, at man kunde naa til faste Kammer for Afgørelsen af disse Spørgsmaal, og at man byggede disse Kammer særlig paa Hensynet til, hvad de politiske Rettigheder betyde for Folk her i Landet.

Judenrigsministeren (Sngerslev):

Man faar let et falskt Billede af Forholdene, som de ere, efter det ærede Medlems Fremstilling. Sagen er den, at jeg har ikke sagt, at det er en uretmæssig Fordring, at en fremmed Udlænding, som har boet i den og den Tid, faar Indfødsret, men jeg siger, at det er dog noget, som vi, den danske Regering og den danske Lovgivningsmagt, maa skønne over, det er dog sikkert, og jeg paastaar, at vi have viist os meget liberale i den Henseende. Det ærede Medlems Anke kunde let føre til, at man udenfor Salen troede, at det ikke var Tilfældet, men det er Tilfældet. Jeg siger, vi maa forbeholde os vort Skøn, men det udelukker ikke, at der kan være en vis Norm, som man kan følge, og som er bleven fulgt, og det er ret kendt. Jeg tror ikke, at der er Grund for os — ogsaa for fremtidige Forhandlingers Skyld — til at give det Karakteren af, at man er strengere her i den Henseende end andre Steder; man er det modsatte, og det ærede Medlem skal ikke kunne paavise, at politiske Hensyn have spillet nogen Rolle ved Meddelelsen af Indfødsret.

Frier: Jeg har ikke anthydet, at der var politiske Hensyn til Stede; jeg har kun anthydet, hvilken Betydning det havde for Folk i politisk Henseende at faa Indfødsretten, og hvilket Savn det var for dem, som ikke saa den, medens Ministeren syntes i sit første Foredrag kun at lægge Vægt paa de økonomiske Hensyn i denne Sag. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det er Lovgivningsmagten, Regeringen og Rigsdagen, som have at afgøre denne Sag, men det var derfor ogsaa til den samme Lovgiv-

ningsmagt, Regering og Rigsdag, jeg gjorde min Hensigt om, at vi mulig kunde faa fastere Regler for at afgøre denne Slags Spørgsmaal, for at ikke Ordføreren her i Salen skal komme og sige, at det er ham gaadefuldt, at man udelukker disse Mænd, da man giver Indfødsret til andre, der ikke have bedre Kvalifikationer end de nævnte.

Berg: Det har glædet mig at se, at hele Udvalget fra alle Sider har samlet sig om et saa retfærdigt, humanitært Forslag som det, man henstiller til Tinget i dette Øjeblik. Jeg vil helst have de 4 sidste Linjer til at gaa ud, for det forekommer mig noget ubilligt, at de paagældende Mænd skulle ulejlige sig, om end Ulejligheden ikke er større, end at enhver velvillig vil hjælpe med at skaffe Attester o. s. v. Men hvis man ikke vil lade Linjerne gaa ud, kan man stemme for det hele. Det er maaske rigtigt nok, hvad den højtærede Minister sagde, at vi her til Lands ere meget velvillige overfor Anerkendelse af Statsborgerret for fremmede. Det har jeg heller ikke hørt, at Udvalget enten skriftlig eller mundtlig har modsagt, det kender jeg i alt Fald saa nøje som de, der bestæftige sig dermed aarlig; men der er det paafaldende ved Udvalgets Fremstilling, at der er et nyt Moment kommet til ud over, hvad man tidligere var enig om, at Ministeren skønner over, hvad vedkommende vil bruge sin Indfødsret til. Ministerens Skøn skulde i særlig Grad være bestemmende for at optage den vedkommende paa Lovforslaget eller ikke. Det kan dog blive temmelig vilkaarligt, navnlig naar det gaar i den Retning, at Smaafolk særlig skulle udstydes, idet man muligvis tænker sig, at de ville komme til at nyde Fattigunderstøttelse i Fremtiden, medens Folk, som ville benytte deres Indfødsret til at nyde deres Fattigunderstøttelse, eller hvad man skal kalde det, stadig medtages. Det er der en lille Bemærkning om, som er ret findrig, i Udvalgets Fremstilling. Nu er det overhovedet meget vanskeligt for en Minister at skønne derom. En Mand, som ikke er gift, kan være hemmelig forlovet, uden derfor at have Lykt til at meddele Ministeren sine intimere Forhold i den Henseende, men dog har han afgjort med sin Hige, at han ikke vil gifte sig eller fremtræde som offentlig forlovet, inden han har dansk Indfødsret; maaske ogsaa hun har stillet som Betingelse for at gifte sig, at hun ikke skal jages til fremmed Land for det Tilfælde, at Sygdom skulde falde paa, og saa forekommer det mig noget ubilligt, at en saadan Mand skal anføre alle de